

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia lutego 2017 r.

w sprawie niektórych podatników i płatników, w odniesieniu do których zadania są wykonywane przez naczelnika urzędu skarbowego innego niż właściwy miejscowo

Na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kategorie podatników i płatników o istotnym znaczeniu gospodarczym lub społecznym, w odniesieniu do których zadania są wykonywane przez naczelnika urzędu skarbowego innego niż właściwy miejscowo;
- 2) warunki zaliczania podatników i płatników, o których mowa w pkt 1, do odpowiedniej kategorii;
- 3) naczelników urzędów skarbowych właściwych dla podatników i płatników, o których mowa w pkt 1, terytorialny zasięg ich działania i siedzibę;
- 4) tryb zawiadamiania o zmianie właściwości naczelnika urzędu skarbowego.

§ 2. 1. Do kategorii podatników i płatników, o których mowa w § 1 pkt 1, należą:

- 1) podatkowe grupy kapitałowe,
- 2) banki,
- 3) zakłady ubezpieczeń,
- 4) jednostki działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, 1948 i 1997) oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych,
- 5) jednostki działające na podstawie przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
- 6) oddziały lub przedstawicielstwa przedsiębiorstw zagranicznych,

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

- 7) osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które:
- a) w roku podatkowym osiągnęły przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług o równowartości w walucie polskiej co najmniej 5 mln euro ustalony na podstawie sprawozdania finansowego sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61) albo
 - b) jako rezydenci w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z 2013 r. poz. 1036, z 2015 r. poz. 855 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 1948 i 2260), biorą udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu przedsiębiorstwami położonymi za granicą lub w ich kontroli, albo posiadają udział w kapitale takich przedsiębiorstw, albo
 - c) są zarządzane bezpośrednio lub pośrednio przez nierezydenta w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe lub nierezydent dysponuje co najmniej 5% głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, albo
 - d) jako rezydenci w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe jednocześnie bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu podmiotem krajowym i podmiotem zagranicznym w rozumieniu innych ustaw lub w jego kontroli albo posiadają jednocześnie udział w kapitale takich podmiotów
- z wyłączeniem podatku akcyzowego, podatku od gier i podatku od wydobycia niektórych kopalin.

2. Kwotę wyrażoną w euro, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłaszającym przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roku podatkowego.

§ 3. 1. W przypadku gdy wysokości przychodu netto nie można ustalić zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a, jako wysokość przychodu określoną w tym przepisie przyjmuje się wysokość przychodu ustaloną na podstawie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym, sporządzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. W przypadku gdy wysokości przychodu nie można ustalić zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a i zgodnie z ust. 1, jako wysokość przychodu określoną w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a przyjmuje się wielkość netto dokonanej dostawy towarów oraz świadczenia usług obejmującą: dostawę towarów oraz świadczenie usług na terytorium kraju, dostawę towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju, wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, eksport towarów,

ustaloną w oparciu o wielkość dostawy towarów oraz świadczenia usług ustaloną na podstawie deklaracji dla podatku od towarów i usług za okres od stycznia do grudnia lub za cztery kwartały danego roku podatkowego, sporządzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.²⁾).

§ 4. 1. Zaliczenie do kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7, następuje:

- 1) z dniem 1 stycznia drugiego roku następującego po zakończeniu roku podatkowego, w którym został spełniony warunek, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a - w przypadku podatników i płatników wymienionych w tym przepisie;
- 2) z dniem 1 stycznia roku następującego po zakończeniu roku podatkowego, w którym został spełniony warunek, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. b–d - w przypadku podatników i płatników wymienionych w tym przepisie.

2. Wyłączenie z kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7, następuje z dniem 1 stycznia drugiego roku następującego po upływie dwóch kolejnych lat podatkowych, w których nie został spełniony warunek, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 7.

§ 5. Właściwymi dla podatników i płatników, o których mowa w § 2, są naczelnicy urzędów skarbowych, których siedziby i terytorialny zasięg ich działania określa się w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Podatnicy i płatnicy zawiadamiają, w formie pisemnej, o zmianie właściwości dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 października roku poprzedzającego rok, od którego nastąpi zaliczenie do kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lub wyłączenie z tej kategorii. W przypadku gdy zaliczenie ich do kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. b–d, nastąpiło w okresie od dnia 15 października do dnia 31 grudnia, zawiadomienie powinno nastąpić w terminie 7 dni od tego zaliczenia, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, od którego następuje zmiana właściwości.

§ 7. 1. W roku 2018 zaliczenie do kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a, następuje na podstawie danych za 2016 r., a w przypadku gdy rok podatkowy nie pokrywa się

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 960, 1052, 1206, 1228, 1579, 1948 i 2024 oraz z 2017 r. poz. 60.

z rokiem kalendarzowym na podstawie danych za ostatni rok podatkowy, który zakończył się w 2016 r.

2. W roku 2018 wyłączenie z kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a, następuje na podstawie danych za 2015 r. i 2016 r., a w przypadku gdy rok podatkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym na podstawie danych za ostatni rok podatkowy, który zakończył się w odpowiednio w 2015 r. i 2016 r.

3. W roku 2019 wyłączenie z kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a, następuje na podstawie danych za 2016 r. i 2017 r., a w przypadku gdy rok podatkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym na podstawie danych za ostatni rok podatkowy, który zakończył się w odpowiednio w 2016 r. i 2017 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r.³⁾

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

³⁾ Zakres spraw uregulowany w niniejszym rozporządzeniu był poprzednio uregulowany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 listopada 2003 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib naczelników urzędów skarbowych i dyrektorów izb skarbowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1441), które w zakresie ustalania siedziby i terytorialnego zasięgu działania naczelników urzędów skarbowych, właściwych wyłącznie w zakresie podatników określonych w art. 5 ust. 9b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88).

**NACZELNICY URZĘDÓW SKARBOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W § 5
ROZPORZĄDZENIA, ICH SIEDZIBY I TERYTORIALNY ZASIĘG DZIAŁANIA**

Lp.	Nazwa i siedziba naczelnika urzędu skarbowego	Terytorialny zasięg działania
1	2	3
1	Naczelnik Dolnośląskiego Urzędu Skarbowego we Wrocławiu	województwo dolnośląskie
2	Naczelnik Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy	województwo kujawsko-pomorskie
3	Naczelnik Lubelskiego Urzędu Skarbowego w Lublinie	województwo lubelskie
4	Naczelnik Lubuskiego Urzędu Skarbowego w Zielonej Górze	województwo lubuskie
5	Naczelnik Łódzkiego Urzędu Skarbowego w Łodzi	województwo łódzkie
6	Naczelnik Małopolskiego Urzędu Skarbowego w Krakowie	województwo małopolskie
7	Naczelnik Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie	część gminy Warszawa - miasta na prawach powiatu obejmująca dzielnice: Bemowo, Ochota, Śródmieście, Ursus, Włochy, Żoliborz
8	Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie	część gminy Warszawa - miasta na prawach powiatu obejmująca dzielnice: Białołęka, Bielany, Mokotów, Praga-Południe, Praga-Północ, Rembertów, Targówek, Ursynów, Wawer, Wesoła, Wilanów, Wola
9	Naczelnik Trzeciego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Radomiu	miasta na prawach powiatu: Ostrołęka, Płock, Radom, Siedlce powiaty: białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, gostyński, grodziski, grójecki, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, ostrowski, otwocki, piaseczyński, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtowski, radomski, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydłowiecki, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwolenński, żuromiński, żyrardowski
10	Naczelnik Opolskiego Urzędu Skarbowego w Opolu	województwo opolskie
11	Naczelnik Podkarpackiego Urzędu Skarbowego w Rzeszowie	województwo podkarpackie
12	Naczelnik Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku	województwo podlaskie
13	Naczelnik Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku	województwo pomorskie
14	Naczelnik Pierwszego Śląskiego Urzędu	miasta na prawach powiatu: Bytom, Chorzów, Częstochowa,

	Skarbowego w Sosnowcu	Dąbrowa Górnicza, Jaworzno, Katowice, Mysłowice, Piekary Śląskie, Ruda Śląska, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, Zabrze
		powiaty: będziński, częstochowski, kłobucki, lubliniecki, myszkowski, tarnogórski, zawierciański
15	Naczelnik Drugiego Śląskiego Urzędu Skarbowego w Bielsku-Białej	miasta na prawach powiatu: Bielsko-Biała, Gliwice, Jastrzębie-Zdrój, Rybnik, Tychy, Żory
		powiaty: bielski, bieruńsko-lędziński, cieszyński, gliwicki, mikołowski, pszczyński, raciborski, rybnicki, wodzisławski, żywiecki
16	Naczelnik Świętokrzyskiego Urzędu Skarbowego w Kielcach	województwo świętokrzyskie
17	Naczelnik Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Skarbowego w Olsztynie	województwo warmińsko-mazurskie
18	Naczelnik Pierwszego Wielkopolskiego Urzędu Skarbowego w Poznaniu	miasta na prawach powiatu: Leszno, Poznań
		powiaty: chodzieski, czarnkowsko-trzcianecki, gnieźnieński, grodziski, kościański, leszczyński, międzychodzki, nowotomyski, obornicki, pilski, poznański, słupecki, szamotulski, śremski, średzki, wągrowiecki, wolsztyński, wrzesiński, złotowski
19	Naczelnik Drugiego Wielkopolskiego Urzędu Skarbowego w Kaliszu	miasta na prawach powiatu: Kalisz, Konin
		powiaty: gostyński, jarociński, kaliski, kępiński, kolski, koniński, krotoszyński, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, rawicki, turecki
20	Naczelnik Zachodniopomorskiego Urzędu Skarbowego w Szczecinie	województwo zachodniopomorskie

UZASADNIENIE

W związku z uchwaleniem przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.), która wejdzie w życie z dniem 1 marca 2017 r., traci moc ustawa z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 578, z późn. zm.). Jednakże, wzorem istniejących dotychczas rozwiązań przewidzianych w ustawie o urzędach i izbach skarbowych, na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w odniesieniu do niektórych kategorii podatników i płatników o istotnym znaczeniu gospodarczym lub społecznym, w szczególności wykonujących określony rodzaj działalności gospodarczej lub osiągających określoną wysokość przychodu netto w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zadania mogą być wykonywane przez naczelnika urzędu skarbowego innego niż właściwy miejscowo. Powołany przepis dotyczy tzw. wyspecjalizowanych urzędów skarbowych, które w obecnym stanie prawnym obsługują kategorię podatników wymienioną w art. 5 ust. 9b ww. ustawy o urzędach i izbach skarbowych.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 11 ust. 6 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- kategorie podatników i płatników, o których mowa w ust. 4,
- warunki zaliczania podatników i płatników, o których mowa w ust. 4, do odpowiedniej kategorii,
- naczelników urzędów skarbowych właściwych dla podatników i płatników, o których mowa w ust. 4, terytorialny zasięg ich działania i siedzibę,
- tryb zawiadamiania o zmianie właściwości naczelnika urzędu skarbowego

– mając na względzie gospodarcze lub społeczne potrzeby podatników i płatników obsługiwanych przez KAS.

Biorąc pod uwagę przedmiotową delegację w § 1 projektu został określony zakres przedmiotowy i podmiotowy rozporządzenia.

Podkreślenia wymaga, iż w projektowanym rozporządzeniu przyjęto założenie, że katalog pomiotów, w stosunku do których będą wykonywane zadania przez tzw. wyspecjalizowane urzędy skarbowe będzie pokrywać się z katalogiem podmiotów wymienionych w art. 5 ust. 9b pkt 1 – 7 ww. ustawy o urzędach i izbach skarbowych. Stąd w § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia określony został katalog podatników i płatników obsługiwanych przez naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego, do których należą:

- podatkowe grupy kapitałowe,
- banki,
- zakłady ubezpieczeń,
- jednostki działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.) oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych,
- jednostki działające na podstawie przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
- oddziały lub przedstawicielstwa przedsiębiorstw zagranicznych,
- osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które:
 - a) w roku podatkowym osiągnęły przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług o równowartości w walucie polskiej co najmniej 5 mln euro ustalony na podstawie sprawozdania finansowego sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, z późn. zm.) albo
 - b) jako rezydenci w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z późn. zm.), biorą udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu przedsiębiorstwami położonymi za granicą lub w ich kontroli, albo posiadają udział w kapitale takich przedsiębiorstw, albo
 - c) są zarządzane bezpośrednio lub pośrednio przez nierezydenta w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe lub nierezydent dysponuje co najmniej 5% głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, albo
 - d) jako rezydenci w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe jednocześnie bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu podmiotem krajowym i podmiotem zagranicznym w rozumieniu innych ustaw lub w jego kontroli albo posiadają jednocześnie udział w kapitale takich podmiotów.

W celu wyeliminowania wątpliwości doprecyzowano brzmienie § 2 ust. 1 przez dodanie zastrzeżenia polegającego na wyłączeniu podatników podatku akcyzowego, podatku od gier, podatku od wydobywania niektórych kopalin z katalogu podatników i płatników obsługiwanych przez naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego. Powyższe oznacza, że podmiot wymieniony w katalogu, o którym mowa w § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia nie będzie rozliczał podatku akcyzowego, podatku od gier oraz podatku od

wydobycia niektórych kopalin w wyspecjalizowanym urzędzie skarbowym, lecz w urzędzie skarbowym, którego właściwość zostanie określona na podstawie przepisów materialnych w zakresie ww. podatków.

W § 2 ust. 2 projektowanego rozporządzenia wskazano, że wielkość wyrażoną w euro, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roku podatkowego.

Jeżeli wysokości przychodu netto nie będzie można ustalić w oparciu o sprawozdanie finansowe (§ 3 ust. 1 projektu), wysokość przychodu będzie ustalana na podstawie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym, sporządzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.).

W rozporządzeniu (§ 3 ust. 2 projektu) przewiduje się także możliwość ustalenia wielkości dostawy towarów oraz świadczenia usług jako warunku włączenia do kategorii podatników, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, jedynie w przypadku, gdy wysokości przychodu nie będzie można ustalić na podstawie sprawozdania finansowego lub na podstawie ww. zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym. Wówczas na podstawie deklaracji dla podatku od towarów i usług, sporządzonej zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.), za okres od stycznia do grudnia lub za cztery kwartały danego roku podatkowego zostanie ustalona wielkość netto dokonanej dostawy towarów oraz świadczenia usług obejmująca: dostawę towarów oraz świadczenie usług na terytorium kraju, dostawę towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju, wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, eksport towarów.

Mając powyższe na uwadze należy zauważyć, że sprecyzowanie warunków umożliwiających zaliczenie podmiotu do katalogu podatników i płatników obsługiwanych przez naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego, pozwoli na ich jednoznaczną identyfikację oraz zapobiegnie powstawaniu wątpliwości interpretacyjnych.

W projekcie rozporządzenia została uregulowana również kwestia momentu zaliczenia do kategorii podatników i płatników, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 projektu, tj.:

- zaliczenie następuje z dniem 1 stycznia drugiego roku następującego po zakończeniu roku podatkowego, w którym został spełniony warunek osiągnięcia przychodu netto w wysokości co najmniej 5 mln euro (§ 4 ust. 1 pkt 1 projektu),
- zaliczenie następuje z dniem 1 stycznia roku następującego po zakończeniu roku podatkowego, w którym został spełniony warunek, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. b-d -

w przypadku osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które:

- a) jako rezydenci w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe biorą udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu przedsiębiorstwami położonymi za granicą lub w ich kontroli, albo posiadają udział w kapitale takich przedsiębiorstw, albo
- b) są zarządzane bezpośrednio lub pośrednio przez nierezydenta w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe lub nierezydent dysponuje co najmniej 5% głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, albo
- c) jako rezydenci w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe jednocześnie bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu podmiotem krajowym i podmiotem zagranicznym w rozumieniu innych ustaw lub w jego kontroli albo posiadają jednocześnie udział w kapitale takich podmiotów.

Biorąc pod uwagę przepisy § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a oraz § 4 ust. 1 pkt 1 projektu rozporządzenia jeżeli spółka akcyjna w 2017 r. osiągnie przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług w rozumieniu przepisów o rachunkowości, o równowartości w walucie polskiej co najmniej 5 mln euro przeliczonej na walutę polską po średnim kursie ogłaszającym przez Narodowy Bank Polski na koniec roku podatkowego, to włączenie do kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, i tym samym zmiana właściwości z dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego na naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego nastąpi z dniem 1 stycznia 2019 r. (2017 r. – przychód >5 mln euro, w 2018 r. złożono sprawozdanie finansowe za 2017 r., z dniem 01.01.2019 r. nastąpi zmiana właściwości).

Z kolei zaś wyłączenie z kategorii, o której mowa § 2 ust. 1 pkt 7 projektu, następuje z dniem 1 stycznia drugiego roku następującego po upływie dwóch kolejnych lat podatkowych, w których nie został spełniony warunek, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 projektu - § 4 ust. 2 projektu rozporządzenia.

Mając na uwadze przepisy § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a oraz § 4 ust. 2 projektu, jeżeli spółka akcyjna za 2017 r. i 2018 r. nie osiągnie przychodu netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług w rozumieniu przepisów o rachunkowości, o równowartości w walucie polskiej co najmniej 5 mln euro przeliczonej na walutę polską po średnim kursie ogłaszającym przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roku podatkowego, to wyłączenie z kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, i tym samym zmiana właściwości z dotychczas właściwego naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego na właściwego miejscowo

naczelnika urzędu skarbowego nastąpi z dniem 1 stycznia 2020 r. (2017 r., 2018 r. – przychód <5 mln euro, w 2018 r. złożono sprawozdanie finansowe za 2017 r., w 2019 r. - za 2018 r., z dniem 01.01.2020 r. nastąpi zmiana właściwości). Takie same zasady wyłączenia z kategorii podatników i płatników obsługiwanych przez naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego należy zastosować wobec podmiotów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. b-d.

Właściwymi dla podatników i płatników obsługiwanych przez naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego, wymienionych w § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia, są naczelnicy urzędów skarbowych, których siedziby i terytorialny zasięg został określony w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia (§ 5 projektu rozporządzenia).

Mając na względzie prawidłową realizację zadań przez naczelników urzędów skarbowych, w tym zapewnienie prawidłowej obsługi podatników i płatników, podatnicy i płatnicy będą zobowiązani do zawiadamiania dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego zarówno wtedy, gdy po spełnieniu warunków, tj. po osiągnięciu odpowiedniego poziomu przychodu zostaną zaliczeni do katalogu podmiotów obsługiwanych przez naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego, jak również w przypadku, gdy utracą oni status podmiotu wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 7 projektu i właściwym dla nich stanie się inny niż dotychczas właściwy naczelnik urzędu skarbowego. W związku z powyższym w § 6 projektowanego rozporządzenia określono tryb zawiadamiania o zmianie właściwości naczelnika urzędu skarbowego, z którego wynika, że podatnicy i płatnicy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 projektu w terminie do dnia 15 października roku poprzedzającego rok, od którego nastąpi zmiana właściwości, są zobowiązani do zawiadomienia w formie pisemnej dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaistnieniu zdarzenia, które powoduje zmianę właściwości z dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego na innego naczelnika urzędu skarbowego.

Stąd też, jeżeli podmiot za 2016 r. osiągnie przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług powyżej 5 mln euro, zobowiązany jest zawiadomić dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie właściwości do dnia 15 października 2017 r., ponieważ od dnia 1 stycznia 2018 r. właściwym dla tego podmiotu będzie naczelnik wyspecjalizowanego urzędu skarbowego. Natomiast w przypadku, gdy podmiot za 2017 r. i 2018 r. nie osiągnie ww. przychodu w wysokości co najmniej 5mln euro, zobowiązany będzie zawiadomić dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie właściwości do dnia 15 października 2019 r., ponieważ od dnia 1 stycznia 2020 r. właściwym dla tego podmiotu będzie właściwy miejscowo naczelnik urzędu skarbowego. W przypadku gdy

zaliczenie ich do kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. b-d nastąpiło w okresie od dnia 15 października do dnia 31 grudnia, zawiadomienie powinno nastąpić w terminie 7 dni od tego zaliczenia, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia poprzedzającego rok, od którego następuje zmiana właściwości.

Ponadto należy zauważyć, że podatnicy i płatnicy na skutek złożenia błędnego zawiadomienia, o którym mowa w § 6 projektu, nie poniosą żadnych sankcji karnych. Zgodnie bowiem z art. 15 § 1 Ordynacji podatkowej, organy podatkowe zobowiązane są do przestrzegania z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Dlatego też zawiadomienie, o którym mowa w § 6 projektu rozporządzenia, ma charakter informacyjny, ułatwiający współdziałanie organów podatkowych z podatnikami i płatnikami. Naczelnik urzędu skarbowego, który stwierdzi, że ww. zawiadomienie zostało złożone nieprawidłowo, prześle dokumentację dotyczącą podatnika do właściwego urzędu skarbowego oraz zawiadomi o tym fakcie podatnika.

Jednakże w przypadku, gdy podatnik lub płatnik nie zawiadomi o spełnieniu warunków, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a, w zakresie uzyskania odpowiedniej wielkości przychodu albo dokonania dostawy towarów oraz świadczenia usług o równowartości w walucie polskiej co najmniej 5 mln euro, każdy naczelnik urzędu skarbowego, który stwierdzi z urzędu – np. w trakcie czynności sprawdzających, kontroli podatkowej albo postępowania podatkowego czy też naczelnik urzędu celno-skarbowego w toku kontroli celno-skarbowej spełnienie ww. warunków, ma obowiązek poinformować o tym fakcie właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

W projekcie rozporządzenia wprowadzono przepisy przejściowe w kwestii dotyczącej zaliczenia do kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, podatników i płatników, którzy w 2016 r. osiągnęli przychód netto ustalony na podstawie sprawozdania finansowego lub przychód ustalony na podstawie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) albo dokonali dostawy towarów oraz świadczenia usług o równowartości w walucie polskiej co najmniej 5 mln euro i w związku z tym z dniem 1 stycznia 2018 r. zostaną zaliczeni do kategorii podatników i płatników obsługiwanych przez naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego. Dlatego też w § 7 ust. 1 projektu wskazano, że zaliczenie do kategorii podatników i płatników, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, w 2018 r. następuje na podstawie danych za 2016 r., a w przypadku gdy rok podatkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, na podstawie danych za ostatni rok podatkowy, który zakończył się w 2016 r.

W związku z faktem, że projektowane regulacje wejdą w życie z dniem 1 marca 2017 r. zaistniała również potrzeba uregulowania kwestii wyłączenia z kategorii, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, podatników i płatników, którzy w za 2015 r. i 2016 r. oraz za 2016 r. i 2017 r. nie osiągnęli przychodu netto ustalonego na podstawie sprawozdania finansowego lub przychodu ustalonego na podstawie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) albo nie dokonali dostawy towarów oraz świadczenia usług o równowartości w walucie polskiej co najmniej 5 mln euro. Stąd w § 7 ust. 2 i 3 wskazano, że w przypadku, gdy podmiot nie osiągnie przychodu za 2015 r. i 2016 r. oraz za 2016 r. i 2017 r., w wysokości co najmniej 5 mln euro, odpowiednio z dniem 1 stycznia 2018 r. oraz z dniem 1 stycznia 2019 r. zostanie wyłączony z kategorii, o której mowa § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu, a tym samym nastąpi zmiana właściwości z dotychczas właściwego naczelnika wyspecjalizowanego urzędu skarbowego na naczelnika urzędu skarbowego właściwego miejscowo. Regulacje zawarte w § 7 projektu rozporządzenia mają na celu zachowanie ciągłości regulacji wynikających z ustawy o urzędach i izbach skarbowych w zakresie zaliczenia do kategorii podmiotów jak i wyłączenia z kategorii podmiotów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a projektu.

Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia zdeterminowany jest wejściem w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Stąd przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 marca 2017 r. (§ 8 projektu rozporządzenia).

Zaproponowane w projekcie regulacje utrzymują dotychczasowe rozwiązania funkcjonujące w tym zakresie w administracji podatkowej, co zapewni sprawną kontynuację zadań i tym samym prawidłową realizację zadań nałożonych na organy KAS.

Regulacje zawarte w przedmiotowym projekcie rozporządzenia obejmują swoim zakresem sprawy należące do kompetencji prawa krajowego i nie podlegają harmonizacji z prawem unijnym.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji, zgodnie z trybem określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 4 i § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie

Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.